

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

164. Motala.

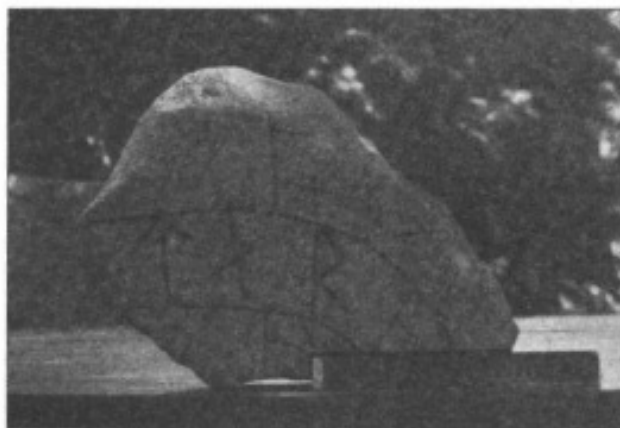
Pl. LIV. Fig. 2.

Av adj. K. A. Hagson i Linköping äges och förvaras ett fragment av en runsten av sandsten, 23 cm långt, 15 cm brett, med ett par 4,5 cm breda slingbitar, som korsar varandra, som hittades i Motala på kyrkoherdeboställets tomt vid dess omändring till trädgård.

Den övre slingan A innehåller runorna —**atarn**—. Av **a** är dock blott 1,5 cm av bistaven i behåll i stenens vänstra kant; **n** har en mycket lång bistav, 2,5 cm, endast på högra sidan om staven, vilken går ut i stenens kant. Denna del av inskriften kan tolkas som prep. *at* framför ett namn med *Arn*— som första led.

Slingan B, som går under den förra, innehåller till vänster om A först en stav 1,5 cm nedifrån och så *** o** med närstående kännestreck och till höger om A **a** med vänstra kännestrecket och nedre staven i behåll, vilka runors betydelse icke kan gissas. Måhända hava de tillhört namnet **ioa[n]** 'Johan'?

Anm. Sommaren 1910 anmäldes, att en ny runsten blivit funnen på Motala kyrkogård. Vid undersökning befanns den vara en ristning i modern tid med inskriften: **ot · alrik · af · uennen · iohan · pomen · lefuer · efler · þæp man** 'Åt Alrik av vännen Johan. Domen lever efter död man'. På baksidan: I A D 1849 1872

2. Ög. 164. Motala.